

ارائه یک مدل ابتكاری برای برنامه‌ای کردن حمل و نقل ریلی بار در راه آهن ج.ا. ایران

حمیدرضا احمدی^۱

مجید خسرو دیان^۲

احسان نوری فرد^۳

چکیده

در بخش حمل و نقل بار علاوه بر هزینه، زمانبندی و قابلیت پیش‌بینی دسترسی به، وسیله حمل در بسیاری از موارد دارای اهمیت استراتژیک بوده و امکان برنامه‌ریزی را برای صاحبان بار فراهم می‌نماید. در سال‌های اخیر به دلیل قیمت بسیار پائین سوخت و درنتیجه تفاوت اندک در هزینه‌های حمل و نقل جاده‌ای و ریلی و همچنین عدم اطمینان نسبت به زمانبندی حمل و نقل ریلی بار، سهم بازار حمل و نقل ریلی بار مرتبًا کاهش و سهم جاده افزایش یافته‌است چراکه مشتریان صرف نظر از برتری و مزیت هزینه‌ای، کیفیت، نوع و نحوه خدمت‌رسانی و بهویژه قابلیت برنامه‌ریزی محموله خود را مدنظر قرار می‌دهند. در این مقاله با مطالعه وضعیت موجود و قابلیت‌های راه آهن ج.ا. ایران چارچوبی جهت برنامه‌ای کردن شبکه ریلی در بخش بار ارائه شده و تلاش شده است از این طریق زمینه لازم برای جلب مشتریان بیشتری در بخش حمل و نقل ریلی بار فراهم گردد.

كلمات کلیدی: راه آهن برنامه‌ای، واگن معادل، نیروی کشش، ضریب نوسان بار

^۱. استادیار و مدیر گروه آموزشی حمل و نقل ریلی دانشکده مهندسی راه آهن، دانشگاه علم و صنعت ایران

^۲. دانشجوی کارشناسی مهندسی حمل و نقل ریلی، دانشکده مهندسی راه آهن، دانشگاه علم و صنعت ایران

^۳. دانشجوی کارشناسی مهندسی حمل و نقل ریلی، دانشکده مهندسی راه آهن، دانشگاه علم و صنعت ایران